

Hikâyesi Olan Şiirler

Metin Şahin
(Balkan Şahin'i)

Şiir Antoloji Yayınları©

www.siirantoloji.com

kitap@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Editör: Ahmet Güler

Sayfa Tasarım: Baran Ekber

Kapak Tasarım: Merve Ökten

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Ocak 2026

ISBN: 978-625-9373-17-1

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Şiir Antoloji yayınlarına devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

HİKÂYESİ OLAN ŞİİRLER

Metin Şahin
(Balkan Şahin'i)

İÇİNDEKİLER

YAZAR HAKKINDA	9
ÖN SÖZ.....	11
BAŞLARKEN.....	13
30 Ağustos Destanı (1)	15
30 Ağustos Destanı (2).....	17
30 Ağustos Destanı (3).....	20
10 Kasım'dan Sonsuzluğa.....	23
Adalı Olmak.....	27
Adını Fısıldar Gece.....	30
Aşk-1 Hakiki	31
Aşkın Adı Kaldı	32
Azimle Yükselen Işık.....	33
Aziz Tekirdağ	34
Baharda Aşk	36
Balkan Türküyüz Biz	37
Bayram Evi	41
Bayram Muhabbeti.....	43
Bediha'm.....	45

Beliz'im, Canımın Canı	46
Benim İçin Sen Her Şeydin.....	48
Benim İçin Sen Her Şeydin!	50
Benim Sevdam Türkiye.....	52
Beyazın Kanadında	54
Bir Yaz Akşamı Tekirdağ'da.....	56
Çifte Mutluluk.....	60
İki Mucize Armağan	61
Bugün Benim Doğum Günüm	63
Bu Zalim Dünya	64
Ceylan Gözlerinde Alev.....	67
Cumhuriyet Destanı	69
Çanakkale Geçilmez – <i>Destan</i>	75
Çanakkale Ruhu.....	77
Denizde Gömülen Yarınlr..	81
Dolunay Mektubu.....	84
Dostluk Ömürden de Öte.....	85
Dumlupınar Destanı	86
Dünya Sevgiyle Güzel	88
Emeklinin Hâli.....	89
Eylülün Kalbinde.....	90
Filistin'in Ağdı	92
Gazi Mustafa Kemal Atatürk.....	95
Gitme.....	97
Gülümse Hayata	99
Güneş Doğarken.....	100
Hatırlar mısın Sevgilim?.....	102
Hayal Kurmak.....	104

Hesaplaşma.....	106
Hiç Mezun Olamadığımız Sınıf	110
Hoş Geldin Eylül	115
Hukuk ve Mertlik Üzerine.....	117
Hukuk Yoksa Ekmek Yok	119
İklim Krizi – Suskun Dünya	120
İstanbul: Aşkın ve Hüznün Şehri.....	124
İsterim ki.....	127
Kalbin Işığı	129
Karşılıksız	130
Kumsalda Bir Destan... ..	131
Köyümde Dört Mevsim.....	139
Metin Şahin'e	146
Nadide Birlikteliğimiz.....	147
Ne Kahrın Çekilir, Ne de Senden Vazgeçilir	149
Öğretmenimin Işığı.....	150
Ömür Dediğin Bir Baba Yüreği	152
Rüzgâr Fısıldıyor.....	153
Sessiz Çıglıklar	154
Sevgilim Tekirdağ.....	156
Sevmek Demek	157
Sevdanın Beyaz Çiçeği	158
Sıla'nın Ağıdı	159
Siena'da Romeo'yu Ararken	162
Dante Görse Ağlardı	162
Sonbaharın Liriği.....	164
Sonsuz Sevda.....	167
Şalvarlılar, Poturlular	170

Tekirdağ Destanı.....	172
Tekirdağ'ın Bağları.....	173
Tekirdağ'ın Yeli.....	174
Temmuz Yağmuru ve Mucize Sen.....	177
Canım Kızım Ecem.....	179
Unutamıyorum!.....	181
Üç Kemaller Türküsü.....	182
Venedik'te Nihavend Bir Aşk.....	184
Venedik'te Nihavent Serenad.....	186
Ya Hep Beraber, Ya da Hiçbirimiz.....	189
Yağmurun Gözyaşında Sen.....	194
Yorgun Yılların Ardından.....	196
Yalın Ayak Çocukluk.....	202
Yeryüzünün Çılgılığı.....	205
Yeşil Bursa'm Küller İçinde.....	208
Yıkımın Ardından.....	210
Yoksulluk, Yolsuzluk,.....	212
Yasaklar Destanı.....	212

YAZAR HAKKINDA

11 Aralık 1959 tarihinde Tekirdağ Süleymanpaşada doğdu. Bulgaristan göçmeni bir ailenin en küçük çocuğu olarak hayatı boyunca zorluklar gördü, mücadele etti ama hiçbir zaman umudunu ve insan sevgisini kaybetmedi.

İlk, orta ve lise öğrenimini Tekirdađda, yükseköğrenimi Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesi Yönetim ve Organizasyon bölümünde tamamladı. Memuriyet hayatını İstanbul ve Tekirdađda sürdürdükten sonra 2004 yılında emekli oldu. 2012'de tekrar iş hayatına dönse de vaktini daha çok sanat, kültür ve sivil toplum çalışmalarına ayırıyor.

Müziđe, şiire ve sanata olan ilgisi çocukluktan beri hayatının bir parçası oldu. Türk Sanat Müziđi ve Türk Halk Müziđi korolarında yer aldı. Şiirleri, duyguların ve hayatın sunduğu tecrübeleri paylaşmanın en içten yolu olarak gördü.

Eşi, çocukları ve torunu hayatının en büyük zenginliği oldu. Onlarla birlikte hayatının en güzel yönlerini gördüğüne, en ağır yüklerini hafiflettiğine inanıyor.

ÖN SÖZ

Şiir, insanın iç dünyasının en derin yansımalarından biridir. Kimi zaman bir sevinci, kimi zaman bir acıyı, kimi zaman da bir umudu anlatır. Benim için şiir, yaşanmışlıkların ve duyguların kalpte bıraktığı izleri kelimelere dönüştürmenin yoludur.

Bu kitapta yer alan dizeler; hayatın bana öğrettiklerinden, içimde biriken özelemlerden ve sevinçlerden doğdu. Her şiir bir hatıranın, bir duygunun veya bir hayalin izlerini taşır.

Kalemim kimi zaman Atilla İlhan'ın dalgalı ve duygulu diliyle buluştu, kimi zaman Nazım Hikmet'in umut dolu ve acııcı ritmiyle nefes aldı. Satır aralarında Can Yücel'in samimi içtenliği, Cemal Süreya'nın hasretle yoğrulmuş zarif sesi duyuldu. Bu farklı tınılar, ayrı ayrı şiirler olmaktan öte, tek bir bütünün parçaları oldu.

Kalemi elime aldığımda, aslında yalnız kendi iç sesimi değil aynı zamanda insanlığın ortak duygularını; sevdayı, ayrılığı, hasreti ve umudu da dile getirmeye çalıştım. Okuyan herkesin kendi gönül dünyasında bir karşılık bulmasını, bir nebze olsun ruhuna dokunmasını diliyorum.

Bu mütevazı çalışmamın siz değerli okuyucuların gönlünde bir ışık yakmasını temenni ederim.

Sevgi ve saygıyla...

BAŞLARKEN

Bu satırları kaleme alırken, kalbimde en özel yeri olan aileme teşekkür etmeyi bir borç bilirim.

Sevgili eşim Bediha Şahin, hayat arkadaşım... Yılların tüm yükünü, mutluluğunu ve hüzünlerini birlikte taşıdık. Varlığın bana daima güç ve huzur verdi. Yanımda olduğun her an için sana minnettarım.

Canım kızım Ecem Şahin Ertemel ve değerli oğullarım İlkin Şahin ile Berkin Şahin... Sizler hayatımın ışığı, gururu ve umudusunuz. Her birinizle övünüyorum, dualarımda sizlere yer veriyorum. Bana yaşattığınız sevinçler, hayatın en güzel hediyeleridir.

Dünya tatlısı torunum Beliz Ertemel... Onun gülüşü, hayata yeniden başlamanın, umudun en saf hâli oldu.

Bu kitabı, sevgimle yoğrulmuş satırlarımla sizlere adıyorum.

30 AĞUSTOS DESTANI (1)

Dumlupınar'da doğdu zaferin güneşi,
Anaların yüreğinden çıktı yiğidin nefesi.
Aslanlar doğurdu toprak, aslanlar büyüttü,
Tarihin akışını değiştiren o gün, yürekle yürüttü.

Bir elde sancak, kanla yoğrulmuş bayrak.
Mehmet düştü toprağa, eli havada bırakmadı bayrak.
Kolu kırık, canı çıkık ama sancağı dimdik,
Şehit düştüğü çukurda dalgalandı Türk kimlik.

Sekiz yaşında Hüsnü, on ikisinde Ekrem,
Vatanı için can verdi, toprağa düştü erken.
On sekizinde Ahmet, otuz yedisinde Mehmet,
Kırk altısında Hasan, hepsi aynı sözde: Millet!

Ne kumanya vardı, ne ekmek tanesi,
Ağaç kabuğundan çıktı iman nefesi.
Aç kaldı, susuz kaldı ama diz çökmedi,
Her adımda düşmana yıldırım gibi inledi.

Başkomutan Mustafa Kemal, gözleri ufukta.
Zafertepe'den baktı tarih onun dudaklarında.
İnönü'nün iradesi, Fevzi Paşa'nın kudreti,
Üç kahramanla birleşti milletin hürriyeti.

Ve o söz, göklerden inen yıldırım gibi:
“Ordular! İlk hedefiniz Akdeniz’dir, ileri!”
Duydu dağlar, taşlar, duydu deniz.
Türk’ün destanı yazıldı o gün, ebediyiz!

Düşman dağıldı dört bir yanda,
Çökertildi zulmün zinciri Anadolu toprağında.
Bu toprakta atıldı Cumhuriyet’in temeli,
Kardeşlik, hürriyet, bağımsızlık yemini.

Ey şehitler, ruhunuz dolaşır bu ufukta.
Sancağınız dalgalanır her çocukta.
30 Ağustos’tur bugün, zaferin günü.
Türk’ün alnındaki ebedî ışığın ünü!

30 AĞUSTOS DESTANI (2)

Anadolu'nun bağrında, Dumlupınar'da yükselen bir ses vardı:
“Yeter artık!” diyordu bu ses,
“Yeter artık zincire vurulmak, yeter artık esaret!”
Ve işte o gün analar ne arslanlar, yiğitler doğurmuştu.
Sekiz yaşındaki Hüsnü'den, on iki yaşındaki Ekrem'den,
On sekizinde Ahmet'ten, otuz yedisinde Mehmet'ten,
kırk altısında Hasan'dan...
Hepsi aynı inançla, aynı şerefli sözle toprağa düştü:
“Vatan sağ olsun!”

Bu topraklarda açlık vardı, yokluk vardı, kumanya yoktu...
Buğday tanesinin yerine ağaç kabuğu çığnendi,
Su yerine gözyaşı içildi,
Ama düşmana karşı iman hiç tükenmedi.
Çünkü o iman, milletin damarlarında dolaşan en asil kandı.

Ve işte o gün, Dumlupınar'ın toprağı sancaktar
Mehmet'i bağrına bastı.
Bir top mermisinin açtığı çukurda can verdi Mehmet
Ama kolu hâlâ havadaydı, elinde Türk sancağıyla!
O sancağı yere indirmede
Çünkü o sancak yalnızca bir bayrak değildi.
O sancak bir milletin namusuydu, istiklâliydi, ebedî hürriyetiydi.

Üç kahraman önderdi bu mücadelenin zirvesinde:
Mustafa Kemal Atatürk, Mustafa İsmet İnönü,
Mustafa Fevzi Çakmak Paşa...
Bir milletin geleceğini omuzlayan üç isim,
Bir ulusun kaderini değiştiren üç irade...

Ve 30 Ağustos 1922'de, Başkomutan Gazi Mustafa Kemal Paşa,
Zafertepede ateş hatlarının önünde, bizzat idare ettiği savaşta,
Düşmanı dört yandan sardı, imha etti, esir aldı.
Anadolu'daki işgal orduları paramparça edildi,
Bir milletin zincirleri parçalandı.

Sonra... Çalköy'de yıkık bir evin avlusunda,
O tarihî emir verildi:
“Ordular! İlk hedefiniz Akdeniz'dir! İleri!”

Bu emir, sadece askerlerin kulağına değil
Milletin kalbine, tarihin sayfalarına,
Gelecek nesillerin damarlarına kazındı.

Ve işte o gün, Türk devleti yeniden doğdu.
Türkiye Cumhuriyeti'nin temelleri o topraklarda atıldı.
Kanla, gözyaşıyla, imanla yazıldı bu destan.

30 Ağustos yalnızca bir zafer değil,
Bir milletin yeniden dirilişidir.
Dumlupınar yalnızca bir muharebe meydanı değil,
Cumhuriyet'in beşiğidir.

Ve o gün şehit düşen her bir yiğit,
Bugün bu topraklarda özgürce nefes alan her bir
Türk evladının yüreğinde
Yaşamaya devam etmektedir.

30 AĞUSTOS DESTANI (3)

Analar doğurdu yiğitler,
Kınalı kuzular, arslan yürekler..
Her biri toprağa düşerken
Göğsünde iman, elinde bayrak, dilinde tek söz: “Vatan!”
Sekizinde Hüsnü, gözleri daha çocuk
Ama şehit düştü Dumlupınar’da,
On ikisinde Ekrem, analı kuzulu.
Yüreği koca bir dağ gibi durdu.

On sekizinde Ahmet, baharında ömrün.
Toprağa düştü, zaferin gül bahçesine.
Otuz yedisinde Mehmet, kırk altısında Hasan.
Hepsi aynı çizgide, aynı destanda, aynı vatanda.

Bir sancaktar Mehmet, düşmanın mermisiyle yaralı.
Toprağa gömülürken bile, kolu havada sancaklı.
Bayrak düşmedi, düşemezdi!
Çünkü bir milletin namusu,
Bir şehidin elinde,
Bir sancakta idi!

Üç kahraman vardı başta:
Mustafa Kemal Paşa, Mustafa İsmet Paşa, Mustafa Fevzi Paşa.
Bir milletin kaderi, üç yiğidin iradesinde.
Bir ordunun şerefi, bir liderin sesinde!

Zafertepe'den baktı Gazi;
Gözlerinde şimşek, yüreğinde milletin nefesi.
Dağlar taşlar inledi, gökler açıldı
Ve o ses, tarihin kalbine kazındı:

“Ordular! İlk hedefiniz Akdeniz'dir! İleri!”
O an yıldırım düştü yeryüzüne,
O an tarih sarsıldı,
O an millet şahlandı,
O an Anadolu kurtuldu!

Düşman ordusu dört bir yandan sarıldı.
Kimi yok edildi, kimi esir alındı.
Kalanlar üç kola ayrıldı
Ama kurtuluşu bulamadı.
Çünkü bu toprak artık Türk'ün alın yazısıydı!

Dumlupınar'da yükselen zafer;
Cumhuriyet'in ilk nefesi,
Türk devletinin yeniden doğuşu,
İstiklalin ebedî tapusu!

Ne açlık yıldırıldı,
Ne yokluk bezdirdi.
Bu millet imanla yürüdü
Ve hürriyetle taçlandı!

Ey şehitler!
Her karış toprağın altında yatan kahramanlar.
Ruhunuz dolaşır göklerde,
Bayrağımızda, İstiklal Marşı'mızda, çocuklarımızın gözlerinde.

Ey millet!
30 Ağustos'tur bugün,
Zaferin, imanla yazılan destanın günü!
Bu zaferle kuruldu Cumhuriyet,
Bu zaferle silindi esaret.
Bu zaferle kazandı Cumhuriyet'i
Bu millet.

Ve bil ki ey Türk milleti;
Dumlupınar'da atılan her adım,
Bugün hürriyetle atan kalbimizin sesidir!